

1. PILNIK (1) *sb m*

sg *N* pilnik. ◇ [*G* pilniku. ◇ *D* pilnikowi. ◇ *I* pilniki(e)m.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

1. Narzędzie do obrabiania metali: [Item a reformatione serrae et pilniku mrc. – gr. 14 *RachBonera* 1558 1/3; *Otrociny/ Limatura. Feil oder Veilspen/ ten proch/ ktory pilnikiem zeymuie piluiąc. SienHerb* K4#v (*Linde*).]

W porównaniu (1): [kozłowa krew taką moc] iż żelazo tępe zaostrza/ A by na łkrabowatfze było wyciera ie/ nie inaczey iako pilnik flofarzski. FalZioł IV 11a.

2. [Rzemieślnik zajmujący się obróbką drewna: Na teźże przykopie jest piła, w której trą drzewo [...]. Item pilnikowi salarium a sexagena asser[um] gr 8. *LustrKra*k I 246; *Serrarius, ein Holtzfeger/ Tilenfchneider/ Bretfchneider. Pol. Tracz/ pilarz/ pilnik. Volck* 587.]

Synonimy: 1. piłka; 2. tracz.

Cf **PILARZ**